

Planty

2012-02-20

Wyjątkowy ogród miejski, który otacza najstarszą część Krakowa. Planty są równocześnie jednym z większych krakowskich parków (ok. 20 ha powierzchni, obwód ponad 4 km). Podzielono je na 8 ogrodów, których nazwy odnoszą się do położonych w sąsiedztwie obiektów i miejsc: Dworzec, Barbakan, Florianka, Pałac Sztuki, Uniwersytet, Wawel, Gródek, Stradom. Alejki Plant to wprost wymarzone miejsce odpoczynku dla strudzonego zwiedzaniem turysty.

Dawniej na miejscu Plant ciągnęły się mury miejskie wraz z fosą, lecz - nie remontowane - popadały w ruinę. Na początku XIX wieku resztki obwarowań stały się niebezpieczną okolicą, pełną żebraków, przestępców oraz wylęgarnią szczurów i wszelkich chorób. W 1820 r. Senat Wolnego Miasta Krakowa postanowił zrealizować nowoczesną na owe czasy koncepcję miasta otwartego, zburzyć pozostałości średniowiecznych murów, zasypać fosę i osuszyć bagna.

Do pracy przystąpiono dwa lata później. Planty obsadzano drzewami, wśród których dominują kasztanowce. Trawniki otoczono niskimi ogrodzeniami, pomalowanymi na biało i niebiesko (oficjalne barwy Krakowa). Zamontowano kamienne ławy. W lecie na ukwieconych klombach ustawiano pochodzące z ciepłych krajów rośliny.

Od początku istnienia nowego miejskiego ogrodu planowano stawianie tam pomników wielkich postaci Polski i Krakowa. Pierwszy został w ten sposób wyróżniony założyciel Plant - Florian Straszewski, członek krakowskiego Senatu. Każda rocznica patriotyczna była okazją do odsłonięcia nowego postumentu. I tak, idąc od Dworca Głównego w kierunku Wawelu, miniemy m.in. pomniki: Michała Bałuckiego, Iirnika Bojana, Jadwigi i Jagiełły, Lilli Wenedy, Artura Grottgera, Mikołaja Kopernika, Grażyny i Litawora, Tadeusza Boya-Żeleńskiego.

W czasie II wojny światowej Planty zostały zdewastowane. Przywracanie im świetności rozpoczęto dopiero w 1989 r. i prace te nadal trwają. Kłopoty sprawiają kawki i gawrony, które wśród starych drzew zakładają gniazda. Ptaki trudno przepłoszyć.